

det er uhyre vigtigt, at NATO vil være parat til at løse den slags opgaver i fremtiden. Det betyder ikke, at man vil løse alle den slags opgaver alle steder. Når Kosovo er noget særligt, så er det, fordi det hænger sammen med den situation, der er i Europa på Balkan, og det har været en del af grundlaget for, at man konkret er gået ind.

Det er Serbien, Milosevic' nationalistiske propaganda, der har været årsagen til langt de fleste krige, vi har haft i Europa, og foreløbig har de krige altså ført til, at 200.000 mennesker har mistet livet i Bosnien.

Skulle vi så se til, at yderligere tusinder blev slagtet i Kosovo, hvis vi kunne gøre noget for at forhindre det?

Jeg tror, der går en kløft mellem hr. Peter Skaarups opfattelse og min opfattelse og regeringens opfattelse i det her spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver nødt til at sige til den fungerende udenrigsminister, som nu forsøger at foregøgle et eller andet kunstigt skel, føler jeg, at der ikke er nogen som helst kløft, hvis det er det, den fungerende udenrigsminister mener, mellem den fungerende udenrigsminister og Dansk Folkeparti, når det drejer sig om fordømmelsen af de udrensninger og de mord, der sker i Kosovo.

Der opstår overhovedet ikke nogen kløft i forhold til, at vi skal hjælpe de mennesker, at vi skal komme dem til hjælp både med bistand, med flygtningelejre og på andre måde, vi kan hjælpe dem i den region, de flygter til, de nabolande til Serbien, de måtte flygte til.

Men det, vi forsøger at rejse en diskussion med den fungerende udenrigsminister om – og vi håber, den kan foregå på et bare lidt anstændigt niveau – handler om, hvad det er for nogle principielle overvejelser, det betyder i forhold til FN's rolle og i forhold til NATO's rolle generelt.

Og det helt legitime spørgsmål, der stilles, er naturligvis: Hvis man kan foretage en aktion som den, der foregår nu, hvor er det så i øvrigt, NATO skal bombe ikke-NATO-lande, altså

lande, som ikke angriber NATO, men hvor man finder, at der internt i landet foregår noget, som vi i fællesskab er enige om at fordømme? Det er jo ikke kun i Serbien, det foregår i Kosovoprovinserne, det er også talrige andre steder i verden.

Udenrigsministeren (Hans Hækkerup, fg.):

Jeg vil blot sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke tror, han skal forvente, at NATO vil sætte nogen sådan præcis grænse. Det vil være en konkret beslutning i de enkelte tilfælde, om NATO vil være parat til at påtage sig den byrde at gå ind og forsøge at bistå med at løse den slags humanitære problemer, situationer, katastrofer i fremtiden.

Og det er jo ikke noget, NATO er gået til med stor lyst, det er jo noget, man har gjort langsomt og tøvende, netop fordi man vidste, at det ville være vanskeligt.

Og så må jeg bare sige, at jeg mener, hr. Thulesen Dahl er ret blind, hvis han ikke kan se, der er en kløft mellem vores synspunkter. Jeg tror, at mange andre i det danske samfund tydeligt kan se den kløft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 51:

Forespørgsel til trafikministeren [om rabatter i offentlige trafikselskaber ved billetkøb til skolebørn m.v.].

Af Svend Heiselberg (V) og Kaj Ikast (KF) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 8/4 99).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 52:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om den politiske, militære og humanitære situation i Kosovo].

Af Helle Degn (S), Anders Fogh Rasmussen (V), Per Stig Møller (KF), Holger K. Nielsen (SF), Peter Skaarup (DF), Arne Melchior (CD), Jørgen Estrup (RV), Kim Behnke (FP) og Jann Sjursen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 8/4 99).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling af ugifte samlevende med ægtefæller og registrerede partnere i arveretlig henseende.

Af Ole Donner (DF) m.fl.

(Fremsat 5/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Dansk Folkepartis beslutningsforslag indebærer, at regeringen skal fremsætte forslag til ændringer af arveloven. Ændringerne skal gå ud på, at arvereglerne for ægtefæller og registrerede partnere udvides til efter nærmere fastsatte regler også at gælde for ugifte samlevende, der har boet sammen på samme folkeregisteradresse i en nærmere bestemt årrække.

I bemærkningerne til forslaget peges der bl.a. på, at familiemønsteret i Danmark er et andet, end da arveloven blev gennemført, bl.a. således, at der i dag er omkring 600.000 personer, der lever sammen uden at være gift. Det er på den baggrund forslagsstillernes opfattelse, at der er behov for en revision af arveloven.

Som arveloven er i dag, arver papirløst samlevende ikke hinanden. Papirløst samlevende,

der ikke har børn, kan imidlertid efter testamente indsætte hinanden til at arve alt, hvad den anden ejer.

Har parterne børn, er retten til at begunstige hinanden ved et testamente begrænset af reglerne om tvangsarv. Tvangsarven udgør efter arveloven halvdelen af formuen, og i disse tilfælde vil de samlevende altså maksimalt kunne indsætte hinanden til at arve det halve af den andens formue.

Den arvelov, vi har i dag, er fra 1963. Som påpeget af forslagsstillerne, er der siden da indtrådt væsentlige ændringer i familiemønsteret. Det er derfor ikke mærkeligt, at der fra tid til anden gøres overvejelser over behovet for en revision af arveloven, og jeg har også selv ved flere lejligheder givet udtryk for, at arveloven bør ændres, hvis samfundsudviklingen er løbet fra den.

Derfor bad jeg i januar i år professor Finn Taksøe-Jensen fra Københavns Universitet, der er en af vores førende eksperter i arveloven, om at udarbejde en redegørelse om behovet for en revision af arveloven. Jeg har for nylig, i slutningen af februar måned, modtaget Taksøe-Jensens redegørelse.

I redegørelsen behandles bl.a. spørgsmålet om de ugifte samlevendes arveretlige stilling. Der skitseres her en løsning, som går ud på, at samlevende par kan anmelde til personbogen, at de arveretligt ønsker at blive stillet som ægtefæller. Samtidig skitseres en rimelighedsregel, der skal gælde i tilfælde, hvor der ikke er foretaget en sådan anmeldelse. Efter denne regel skal der kunne tillægges den efterlevende, hvad Taksøe-Jensen kalder en »socialt betonet ret« til at arve, derunder hensyn til samlivets længde, og at parternes indtægts- og formueforhold m.v. vil stille den efterlevende rimeligt.

Redegørelsen behandler i øvrigt en række andre væsentlige problemstillinger inden for arveretten. Jeg vil gerne citere følgende fra redegørelsens sammenfatning:

»Der bør foretages en fuldstændig revision af arveloven, ved hvilken der tages udgangspunkt i de forskellige moderne familiedannelser og gives en klarere regulering af arvereglerne for disse. Et hovedsigte skal være at tilpasse arvereglerne til de forskellige nye familieformer, som navnlig er opstået siden arvelovens gennemførelse i 1963, således at de forskellige familiers behov og ønsker i videst muligt omfang tilgodeses ved lovens regler og ikke behøver at